

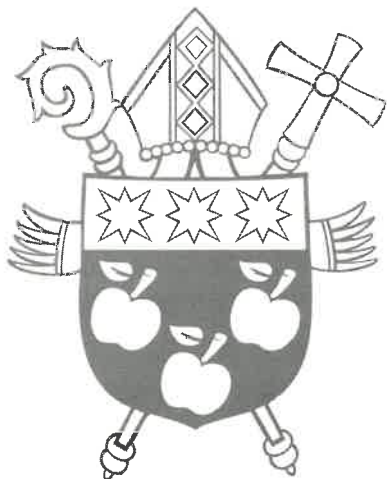
DIECÉZNÍ ČASOPIS

PRO KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ

setkání

5

květen 2009
ročník XIX.

ŽENY - UČITELKY MILOSRDENSTVÍ

Hovořil jsem o prorockém daru žen být nositelkami lásky, učitelkami milosrdenství a tvůrkyněmi pokoje. Nejvyšším příkladem těchto ženských ctností je blahoslavená Panna Maria, Matka milosrdenství a Královna pokoje. Když se k ní nyní obrácíme, prosme o její mateřskou přímluvu pro všechny rodiny v těchto zemích, aby se staly skutečnými školami modlitby i školami lásky. Prosme Matku církve, aby milosrdně shlédla na všechny zdejší křesťany a oni se skrze její přímluvnou modlitbu skutečně sjednotili ve víře, kterou vyznávají, a ve svědectví, které vydávají. Prosme tu, která tak velkoryse odpověděla na andělovo slovo a přijala povolání stát se Matkou Boží, aby dala odvahu a sílu všem mladým lidem dneška, hledajícím své povolání, aby se i oni dokázali velkoryse zasvětit konání Boží vůle.

V probíhající velikonoční době oslovujeme Pannu Marii titulem Regina coeli, Královna nebes. Jako plod vykopení, získaného smrtí a vzkříšením jejího Syna, byla i ona povznesena k věčné slávě a korunována nebeskou Královnou. S velkou důvěrou v moc její přímluvy, s radostí v srdci a s láskou ke slavné panenské Matce se k ní nyní obrátíme a prosme o její přímluvu.

(Promluva před modlitbou „Vesel se, nebes Královno“, neděle, 10. 5. 2009.)

Mariánské modlitby světců a přátel Božích

Modlitba připisovaná sv. Atanáši (+ 373)

Nejsvětější Panno,
vyslyš naše prosby a rozpomeň se na nás!
Obdaruj nás ze svého bohatství, z hojnosti
milostí, jimiž oplýváš.
Archanděl tě pozdravuje a nazývá tě milos-
tiplnou. Všechna pokolení tě nazývají bla-
hoslavenou. Všechny nebeské kůry ti žeh-
nají.
A my pozemšťané také voláme k tobě: Buď
zdráva, milostiplná, Pán s tebou!
Pros za nás, Matko Boží, Paní naše
a Královno naše.

Modlitby sv. Ildefonsa Toledského (+ 667)

Prosím, snažně tě prosím, svatá Panno,
abych přijal Ježíše skrze téhož Ducha sva-
tého, skrze něhož jsi porodila Ježíše;
aby má duše uvítala Ježíše skrze Ducha
svatého, skrze něhož tvé tělo Ježíše počalo;
abych miloval Ježíše v Duchu svatém,
v němž ty ho miluješ jako Pána a jako
Syna.

Maria, Královno má a Paní má,
Matko Pána mého, služebnice Syna svého,
Rodičko Tvůrce vesmíru:
tebe žádám, tebe vzývám, vypros mi Ducha
svého Syna, mého Vykupitele, abych o tobě
důstojně smýšlel a důstojně mluvil.
Tvá krása, vznešenost a důstojnost je tako-
vá, že kdybych k tvé oslavě mluvil jazyky
andělskými, pronikl všechna Boží tajem-
ství a znal veškerá Písma, vyčerpá bych
všechnu svou výmluvnost a dovednost, ale
nedošel dál než na počátek tvé chvály.
Tys nade všechno tvorstvo nesrovnatelně
krásnější, záříš svou ctností na všechno lid-
stvo, jsi vznešenější než andělé, svatostí
a nebeskou slávou převyšuješ zástupy vy-
volených a korunována sedíš po pravici
svého milovaného Syna.
Tam jsou tvé zásluhy důstojně oslavovány,
tam jsou tvé přednosti, jak se sluší velebe-
ny, tam jsi po zásluze blahoslavena.
Co mohu já, ubohý hříšník, přidat k tvé o-
slavě?
Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný je
plod života tvého, Ježíš.
Přijmi, prosím, i mé nepatrné chvály.

Přicházím k tobě, Matko Boží,
a prosím tě, abys mi vymohla odpuštění
mých hříchů.
Učiň, abych byl zproštěn všech vin svého
života.
Prosím tě, uděl mi milost, abych byl spojen

láskou s tvým Synem a s tebou; s tvým
Synem jako mým Bohem a s tebou jako
s Matkou mého Boha.

Matko mého Pána,
služebnice svého Syna,
Matko Stvořitele světa!
Žádám tě a prosím o Ducha mého Pána,
Ducha tvého Syna,
Ducha mého Vykupitele,
abych mohl říci o tobě, která jsi důstojná
a pravdivá,
co je důstojné a pravdivé. ...
Ať tě tedy hlásám tak, jak máš být hlášána,
ať tě miluji tak, jak máš být milována,
ať tě chválím tak, jak máš být chválena,
ať ti sloužím tak, jak je třeba sloužit tvé slá-
vě.

Modlitba sv. Kateřiny Sienské (+ 1380)

Maria, pokojné moře,
dárkyně pokoje, úrodná země!
Ty jsi nová ratolest,
na níž se rozvinul voňavý květ,
Slovo, které se stalo tělem,
jednorozený Syn Boží.

Do tebe, Maria, půdo plodná, bylo zaseto
Slovo.

Maria, ohnivý voze, nosilas Oheň,
skrýty a zahalený tvým lidstvím.
Maria, ty jsi kniha,
v níž je zapsáno pravidlo našeho života,
Ježíš.

Když na tebe hledím, Maria,
vidím ruku Ducha svatého,
který v tobě utvářel vtělené Slovo,
jednorozeného Syna Božího.

Zde spočívá důstojnost člověka,
pro něhož Bůh vykonal tolik velikých věcí.
Maria, v tobě se zjevuje síla a svoboda člo-
věka.

K tobě byl poslán anděl, aby ti oznámil
Boží záměr a žádal tvůj souhlas: Boží Syn
sestoupil do tvého lůna až poté, cos jej svo-
bodně přijala.

Slovo Otce čekalo u dveří tvé vůle, abys
mu otevřela slovy: „Jsem služebnice Páně,
ať se mi stane podle tvého Slova!“

Maria, má nejsladší láska,
V tobě je napsáno Slovo,
jež nám dalo učení života;
K tobě se utíkám, Maria,
s prosbou za snoubenku Ježíšovu
a za papeže, jeho náměstka na zemi:
Dej mu světlo,
aby dokázal uskutečňovat obnovu církve.
Posilni srdce svého lidu v jednotě

a přikloň je k srdci sladkého Krista na zemi,
aby se proti němu nikdy nevzepřelo.
Maria, dnes je den milosti, žádná milost ti
nebude odepřena,
proto tě dnes, Maria, naléhavě a celým
svým srdcem prosím!

Modlitby papeže Jana Pavla II. (+ 2005)

Matko naše a Těšitelko,
potěš nás všechny a dej všem pochopit, že
tajemství štěstí je v tom, že budeme oprav-
du dobrými lidmi, když budeme přemáhat
zlo dobrem, věrní vždy tvému Synu Ježíši
Kristu.

Matko pravdy,
Panno oděná sluncem pravdy, ještě nikdy
nebyly masy lidí tak soustavně obelhávány
falešnými ideologiemi, tak neprodyšně izo-
lovány od pravdy křesťanské víry, od mod-
litby, od svátostí Kristovy církve, od vý-
chovy ke křesťanské mravnosti.
Ještě nikdy nebylo tolik lidí tak promyšle-
ně zmateno a vnitřně zotročováno.
Ďábel se raduje, že konečně zmátl člověka
do té míry, že lidé zničí sami sebe a temné
mocnosti budou triumfovat.
Maria, dějinná hodina tvé pomoci křesťá-
nům i celému světu, pro kterou tě Bůh při-
pravil od věčnosti, je zde.
Znič svou panenskou pokorou pýchu
a zdánlivou moc otce lži.
Vrať nám svého Syna, který se z tebe naro-
dil, aby vydal svědectví pravdě.
Mně pak dej odvahu, abych za žádnou ce-
nu nikdy nelhal, ani ústy, ani jiným způso-
bem jednání. Amen.

Modlitba papeže Benedikta XVI.

Svatá Maria, Matko Boží,
tys darovala světu pravé světlo,
Ježíše, svého Syna, Syna Božího.
Ty ses bezvýhradně odevzdala
Božímu povolání,
a tak ses stala zdrojem té dobroty,
která prýští z Něho.
Ukaž nám Ježíše. Veď nás k Němu.
Uč nás poznávat a milovat ho,
abychom byli schopni
opravdové lásky
a uprostřed žízňícího světa
byli pramenem živé vody.
(Encyklika *Deus caritas est* z 25. prosince 2005,
článek 42)

Z knihy *Mariánské modlitby*, kterou vydalo
Karmelitánské nakladatelství Kostelní Vydří.

OBSAH

Basil Veliký	3
Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ	3
DĚTSKÉ VIKARIÁTNÍ POUTĚ I.	
Horní Planá	4
Toulky velkoměstem	5
Maria má raději napodobování než obdivování	6
Modlitby inspirované myšlenkami Svatých otců	7
Rytíř křesťanské lásky	8
DIECÉZNÍ CHARITA	
Diecézní charita pomáhala v Rumunsku	9
Benefiční koncert Diecézní charity pro projekt „Adopce na dálku“	9
POŠTOVNÍ SCHRÁNKA	
Velikonoční návštěvy dětí z CMŠ a SVC Pacov	10
Pout' k sv. Vojtěchu v Libici nad Cidlinou	10
DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE	
Zážitkový víkend animátorů v Nové Cerekvi	11
DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU	
Vyslechli jsme o rodině a povzbudilo nás	12
Pozvání na Tammím 2009	12
K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME	13
PERSONALIA	13
Radio Proglas	14
OTCOVÉ KONCILU	
Josef Beran	15

BASIL VELIKÝ

Velikonoční období uzavírá Svátek Sslání Ducha Svatého. Letnice se slavily již v židovství jako den, kdy si Izrael připomínal dar Zákona a smlouvy. Právě během tohoto svátku sestoupil Duch Svatý na apoštoly, Ježíšovu matku Marii a další učedníky a posvětil tak novou církev. Ve čtvrtém století došlo k teologickým sporům o božství Ducha Svatého. Ty vedly ke svolání 1. konstantinopolského koncilu v r. 381, který rozšířil Nicejské vyznání víry o další věroučné výroky týkající se božství Ducha Svatého. V této době napsal Basil Veliký spis *O Duchu Svatém*, v němž odůvodňuje božství Ducha Svatého Písmem i tradicí:

12, 28 Ať nikoho neuvádí v omyl, že Apoštol při křtu často vynechává jméno Otce a Svatého Ducha, ani ať si nikdo nemyslí, že proto na jménech nezáleží. Pavel říká: „Kdo jste byli pokřtěni v Krista, také jste Krista oblékli“ (Ga 3, 27); „Kdo jste byli pokřtěni v Krista, byli jste pokřtěni v jeho smrt“ (Ř 6, 3). Tím, že jmenuje Krista, vyznává celou Trojici. Tím, že Bůh pomazává, pomazává i Syn a tímto pomazáním je Duch. Jestliže je pro toho, kdo křtí nebezpečné oddělovat Ducha od Otce a Syna, a jestliže pro toho, který je křtěn, není takový křest nic platný, jak by mohlo být bezpečné pro nás, kdybychom oddělovali Ducha od Otce a Syna? Jako věříme v Otce, Syna i Svatého Ducha, tak jsme také pokřtěni ve jméno Otce i Syna i Svatého Ducha.

15, 35 Nové narození z vody a Ducha znamená, že smrt končí ve vodě a Duch nám dává pravý život. Trojím ponořením a trojím vzýváním se dokonává veliké tajemství křtu. Tím je zobrazena smrt. Předáváním božské nauky se pak osvěcuje duch těch, kdo jsou křtěni. Jestliže tudíž z vody plyne nějaká milost, není to z povahy vody, ale z přítomnosti Ducha.

15, 36 Skrze Ducha Svatého je znovu obnovena cesta do ráje, cesta do nebeského království. Skrze Ducha Svatého jsme znovu přijati za syny, můžeme Boha nazývat svým Otcem, můžeme být účastni na Kristově milosti, nazývat se dětmi světla, mít účast na věčné slávě, zkrátka můžeme dosáhnout plného požehnání v tomto i budoucím životě. Je nám přislíbeno tolik dober a jako by se již teď zrcadlila v milosti.

17, 43 Domnívají-li se někteří, že v pořadí patří poslední místo pouze Duchu, nechť vědí, že o Duchu se mluví v souvislosti se Synem stejně, jako se mluví o Synu v souvislosti s Otcem. Jméno Otce i Syna i Svatého Ducha je totiž vyslovováno současně. Jako se tedy má Syn k Otci, tak Duch k Synu v pořadí uváděném ve křtu. Jestliže je Duch spojován se Synem a Syn s Otcem, plyne z toho, že Duch je spojen i s Otcem. Když jsou jména uváděna v jedné a téže řadě, jaký má tedy smysl považovat Svatého Ducha za rovného (Otcí i Synu) a současně mluvit o jeho podřazenosti?

18, 45 Když se klaníme Bohu z Boha, jednak vyznáváme, že má tutéž podstatu (s Otcem), jednak setrváváme na víře v jednoho Boha. Když mluvíme O Bohu Otci a Jednorozeném Bohu, nevyznáváme tím teologii mnoha bohů, nýbrž že v Otci i jednorozeném Synu je, abych tak řekl, jedna forma jednoho neměnného božství. Syn je v Otci, Otec v Synu. Poněvadž Syn je jako Otec a Otec jako Syn, jsou tedy jedno. A tak podle vlastností osob je jeden (Otec) a jeden (Syn). Podle společné přirozenosti jsou oba jedno. Proč tedy, když jsou jeden a jeden, nejsou to dva bozi? Protože král a jeho obraz také nejsou dva králové. Ani moc ani sláva nejsou rozděleny, jako je vláda a moc nad námi jedna, tak z naší strany je jeden chvalozpěv, neboť čest vzdávaná obrazu přechází na toho, koho obraz představuje. Co je zde obrazem, to je tam svou přirozeností Syn.

18, 47 Cesta k poznání Boha vede od jednoho Ducha skrze jednoho Syna k jednomu Otci. A zase naopak dobrota nabytá zrozením, svatost vyplývající z přirozenosti a královská důstojnost přechází z Otce skrze Jednorozeného na Ducha. Toto vyznáváme v božských osobách a svatá nauka o jednom Bohu se tím nerozpadá.

(De Spiritu Sancto, Ep 943-954, přel. J. Novák)

Tereza Poštová

Příští číslo

vyjde 15. června 2009.

Měsíčník AKTUALITY - SETKÁNÍ

Vydává z pověření českobudějovického biskupství Sdružení sv. Jana Neumanna v Č. Budějovicích.

Redakce, administrace a příjem inzerce:

Kanovnická 10, 370 01 České Budějovice,
tel./fax: 386 359 481, e-mail: duha@vol.cz

Řídí redakční rada - zodpovídá P. Adolf Pintř

Výkonná redaktorka: Mgr. Petra Lísková

DTP: Mgr. Helena Machulová

Tisk: Protisk, České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

Cena 13 Kč a poštovné.

ISSN 1212-8074

Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.

Z BISKUPSKÝCH DIÁŘŮ

19. 5.	(út)	Nové Hradky – Setkání center pro rodinu (17 hod.) – biskup Pavel
24. 5.	(ne)	Deštná – Biřmování – biskup Pavel
31. 5.	(ne)	Tábor – Biřmování (10 hod.) – biskup Pavel
2. 6.	(út)	České Budějovice, biskupství – Setkání vikářů (9.30 hod.) – biskup Jiří
4. 6.	(čt)	České Budějovice, biskupství – Přijímací řízení do semináře – biskup Jiří
7. 6.	(ne)	Křešněšník – Slavnost Nejsvětější Trojice (10 hod.) – biskup Jiří
		Chýnov – Biřmování – biskup Pavel
		Volenice u Katovic (10 hod.) – biskup Pavel
9. 6.	(út)	České Budějovice – Kněžský den – biskup Jiří
13. 6.	(so)	České Budějovice, katedrála sv. Mikuláše – Kněžské svěcení (10 hod.) – biskup Jiří
14. 6.	(ne)	Polná – Mše sv. (10 hod.) – biskup Jiří
15. 6.	(po)	Český Krumlov – Slavnost sv. Víta, pout' (18 hod.) – biskup Jiří
19. 6.	(pá)	České Budějovice, kostel Srdce Páně – Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova – biskup Jiří
20. 6.	(so)	Prachatice – Pout' k Janu Nepomuku Neumannovi – biskup Jiří.

Údaje jsou podle stavu v době uzávěrky, případné změny nejsou vyloučeny.

-pa-

Dětské vikariátní poutě I.

8. května: Horní Planá

Jako vzácnou perlu, ukrytou pod nánošem času na břehu Lipenského jezera, přijelo hledat souvislost mezi snem a skuteností právě v den svátku Panny Marie, Prostřednice všech milostí, do Horní Planá více než 100 dětí na dětskou pouť českokrumlovského vikariátu.

Menší i větší nožky poutníků, zdolávající statečně vrch Dobré Vody – starobylého poutního místa nad městečkem, zdravila několik set letá vzácná lipová alej vedoucí k baroknímu chrámu Panny Marie Bolestné. Oči dětí se vítaly s něžnými závoji pomněnek, které rozkvetly na počest dnešního svátku, aby ozdobily prostor kolem kostela. Jakoby chtěly připomenout něco velmi důležitého – že totiž existuje lidská paměť, která může uchovávat vzpomínky krásné i smutné.

Při mši svaté v 11 hod., prožívané na tomto místě, k uším všech, jejichž mysl se upínala k Bohu, dolehly krásné myšlenky o lidských snech a Božích plánech, podle kterých se má člověk snažit zaměřit svou budoucnost. Slova z úst P. Martina Bětuňáka, hladících nejen dětské duše, zpestřovala zvonivá mozaika tónů a písní z kytary Zdeňka Vaclíka. Dětské hlásky vzlétly každou chvíli zpěvem liturgickým prostorem až pod klenbu presbytáře k srdci Panny Marie, proklátemu sedmi meči, jakoby chtěly proniknout tíživou clonou lidských křivd a vin, spáchaných možná kdysi i v tomto překrásném, ale zasmušilém koutě Českokrumlovsko.

Spolu s modlitbami kněží Ivana Marka Zálehy a Jána Quirína Barníka vstupovali všichni přítomní v poledne, kdy končila mše svatá, do druhé části požehnaného dne.

Poutový koláček, pohlednice tohoto místa a úsměv milých farnic otevřel dveře odpolednímu programu. K potřebnému odpočinku i uvolnění nabídlo svoji příjemnou, ne příliš travnatou plochu, místní přilehlé hřiště, ze kterého je nádherný pohled na Lipenské jezero právě do míst, kde leží ukryto hluboko pod hladinou srdce Vltavy. Lesopark s líbezným místem zvoucím k posezení u památníku zdejšího rodáka Adalberta Stiftera byl zase připraven zcitlivět mysl i srdce pro sny a vzpomínky na ducha tohoto velmi nadaného, vzácného spisovatele a malíře, vídeňského dvorního rady a zachránce mnoha uměleckých skvostů především v oblasti Horního Rakouska. Kolik zajímavostí z dětství, školních let i z doby jeho působení se děti dozvěděly v jeho rodném domku (dnes muzeu A. Stiftera), tolik se nikde ve školních osnovách nenaučí. A přece je příklad takovýchto dosud polozapomenutých velikanů tolik potřebný pro životní cestu našich dětí.

Aby nezůstalo jenom u minulosti a snů, ale aby se minulost propojila s přítomností alespoň pro tento den, se díky poutníkům z Velešína podařilo uskutečnit možná jedno z přání starších obyvatel Domova

důchodců v Horní Planě. Svými písničkami a obrázky pro ně připravenými potěšily tyto děti místní dědečky a babičky a připravily jim hezké odpoledne. Dokázaly tím, že uskutečnění snu nebo přání nemusí být až tak vzdálené, že jeho realizace záleží hodně na naší dobré vůli a snaze.

Chválou, prosbou a zpívajícím srdcem v Loretánských litaních se pak děti z Kaplice, Malont, Křemže, Brloha, Besednic, Velešína, Černé i Českého Krumlova a Zubčic spojily v závěrečném pozdravu Panně Marii. S požehnáním P. Quirína a vděčností za tento den se rozjízděly domů.

Štěpánka Talířová

Toulky velkoměstem

Děti ze Lhenic se moc těšily na slibovanou cestu do Prahy. Zvláště když to bylo na dva dny a ještě místo školy. Tomu už se říká odměna! Za co? Za nejzdařilejší dopis českým bohoslovcům do Nepomucena. Děti ho psaly na závěr katechetického programu s tématem loňské Dětské diecézní poutě v Pelhřimově. Pro mne, jejich doprovod, to však znamenalo dva týdny dlouhých příprav a podrobných studií map Prahy. Musím se přiznat, že i přes svědomitou přípravu jsme párkrát bloudily. Ale bez toho by naše cesta byla mnohem méně zajímavá a zábavná. Naštěstí naše „skupina“ nebyla početně velká, spíše naopak. Byla to taková malá „dámská jízda“ – dvě děvčata a já.

Do Prahy jsme se vydaly ve čtvrtek ráno.

Po příjezdu jsme se ubytovaly u Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v tzv. „Křížovce“. Poobědvaly jsme a vydaly se na prohlídku krás našeho velkoměsta. Jako první jsme měly v úmyslu prohlédnout si Mořský svět v Holešovicích. Zázitek to byl úchvatný. Tolik nádherných a zajímavých ryb, včetně žraloka, jsme už dlouho neviděly. V tlumeně osvětleném větším akváriu jsme měly možnost vidět i potápěče, který krmil ryby. Na zpáteční cestě k sestrám boromejkám jsem se prošly po Karlově mostě, Starém městě. Samozřejmě nechybělo ani nakupování dárků. Večer jsme měly naplánovanou návštěvu v nemocnici Milosrdných sester sv. Karla Boromejského. Ještě předtím jsme se ale prošly k Panně

Marii z exilu, odkud je nádherná vyhlídka na Prahu. Poté, co jsme prošly nádherným sadem plným opojně vonících šerfků, jsme se dostaly k nemocnici. Sestra Clemens nám ukázala oddělení chirurgie, kde měla zrovna noční službu. Dozvěděly jsme se kolik pacientů se na oddělení léčí, něco o chodu nemocnice, prohlédly jsme si vybavení pokojů, dokonce nám i změřila tlak. Nakonec nás sestra Clemens vzala do kostela sv. Karla Boromejského, který je s nemocnicí propojený. Pak už jsme šly

raději načerpat síly z klidného spánku. Zítřka nás čekal další perný den.

Na pátek dopoledne jsme měly domluvenou prohlídku Arcibiskupského kněžského semináře. Na starosti nás měl bohoslovec Vojtěch Vágai, seminarista naší diecéze. Prohlédly jsme si prostory budovy, ve které se seminář nachází a dozvěděly jsme se i něco z její historie. Pan Vágai nás seznámil s rozvrhem dne seminaristů a vyprávěl o tom, co obnáší příprava ke kněžství a s ní spojené studium na Teologické fakultě UK i jaké jsou podmínky pro přijetí do semináře. Prohlédly jsme si fotografie a zjistily jsme, kolik seminaristů se ke kněžství připravuje. Na závěr jsme měly možnost prohlédnout si místní kapli. Návštěva to byla opravdu zajímavá. Dozvěděly jsme se spoustu nových věcí a byly jsme rády, že jsme měly možnost prohlédnout si místa, která nejsou běžně přístupná.

Na závěr našeho výletu jsme se ještě prošly kolem Pražského hradu a chrámu sv. Víta. A potom už jsme se všechny těšily domů. Protože doma je prostě doma, zvláště když jsou všude kolem Lhenic rozkvetlé třešně. Děkujeme všem, kteří nám umožnili tento nezapomenutelný zážitek: Diecéznímu katechetickému středisku Biskupství českobudějovického, Arcibiskupskému kněžskému semináři a všem sestrám z Kongregace Milosrdných sester sv. Karla Boromejského (především sestře Clemens a sestře Markétě), které se o nás celou dobu obětavě staraly.

S Vojtěchem Vágaiem před budovou Arcibiskupského semináře

Mgr. Markéta Grillová

MARIA MÁ RADĚJI NAPODOBOVÁNÍ NEŽ OBDIVOVÁNÍ

(SV. TEREZIE Z LISIEUX)

S MODLITBOU JE TO JAKO S LÁSKOU

S modlitbou je to jako s láskou.
Na počátku mnoho slov
a dohadování.

Pak nastane ticho a každé slovo
je dlouho vyčkávané.

Jsou chvíle,
kdy jsou slova zbytečná.
Stačí, že milujeme.
A to je vhodný čas
pro jednoduchou modlitbu,
čas spočinout na Bohu
obyčejným oddaným pohledem.

V tu dobu vzkvétá takzvaná
litaniová modlitba,
která je nekonečným opakováním
stejných výrazů,
tak bohatých obsahem:
„Pane, smiluj se nade mnou...“,
„Ježíši miluji tě...“,
„Zdrávas Maria...“

Růženec patří k těm druhům
modliteb,
které předcházejí nebo provázejí
kontemplativní modlitbu Ducha.

*Carlo Carretto:
Myšlenky na každý den*

Někteří se domnívají se, že svatí jsou nám blíží než Bůh

Mnozí lidé také věří, že to, co by nedostali od Boha, mohou dostat od Panny Marie nebo od svatých. Domnívají se, že těmto světcům jsou blíží než Kristu a že je tito zprostředkovatelé lépe chápou a víc milují než Bůh.

Jako by nám někdo mohl být nakloněn víc než Otec! Jako by nám nějaký tvor mohl rozumět lépe než Stvořitel! Jako by byl Kristus neudělal dost, aby se nám přiblížil! Za takovou úctu ke svatým a k Panně Marii platíme ochuzením představy, kterou jsme si vytvořili o Bohu. Když se tito křesťané modlí ke svatým, jejich modlitby se odečítají od těch, které směřují k Bohu. /Modlí se ke svatým na úkor modliteb k Bohu./ Tito křesťané uskutečňují paradox, že odnímají Bohu to, co on sám bez ustání dává svým světcům.

Zdá se, že knihy a kázání o Marii mají tendenci přehánět. „...Marie je téměř božská“, „její moc je téměř neomezená“, „dosahuje k hranicím božství“. Tento sloh dráždí čtenáře nebo posluchače, kteří vidí jasně. Není pravda o Marii dost krásná, že se musíme domnívat, že je třeba v její chvále přehánět?

Je dobře prohlásit, že Bůh je sám Bůh. Je dobře vyvyšovat jeho moc a jeho dobrotu nad tytéž vlastnosti všech tvorů. Nikdo nás nemiluje víc než Otec. Vše, co je v Marii a ve svatých dobrého, zcela se jim dostává od Boha a všechno to je v Bohu nekonečně krásnější a vznešenější.

Svatí jsou mistrovské dílo Boží lásky. Mistrovským dílem svatosti je Maria. Nekonečný počet svatých nám dovoluje odhalit nekonečnou rozmanitost vynalézavé Boží dobroty.

V tom, co milujeme u svatých, není nic, co by nebylo z Boha, co by jim nebylo Bohem dáno. ...Dějiny svatých jsou dějinami toho všeho, co Bůh dokázal udělat z nízkosti a slabosti svých služebníků. Boha vidíme z jeho svatých.

Není tedy možné si představit platné uctívání svatých, které by nebylo opřeno o nadšenou a zbožnou úctu k Bohu. nemělo by žádnou cenu, kdybychom upadali do extáze před svatými proto, že jsme ztratili chuť upadat do extáze před Otcem.

(Louis Evelyn: Krédo)

MODLITBA MATKY TEREZY

MARIA, JEŽÍŠOVA MATKO,
BUĎ KAŽDÉMU Z NÁS MATKOU,
ABYCHOM JAKO TY MĚLI ČISTÉ SRDCE,
ABYCHOM JAKO TY MILOVALI JEŽÍŠE,
ABYCHOM JAKO TY SLOUŽILI
TĚM NEJUBOŽEJŠÍM,
NEBOŤ I MY VŠICHNI
JSME VZHLEDEM K BOHU UBOZÍ.

*(Vojtěch Kodet: Mariánské modlitby,
vydalo Karmelitánské nakladatelství)*

MODLITBY INSPIROVANÉ MYŠLENKAMI SVATÝCH OTCŮ

Panno Maria, Bohorodičko, Matko Ježíše Krista, Průvodkyně Kristova života, Všudypřítomná, a přece neznámá, čistá, vzdělaná a skromná, trpící Matko, nejbližší naše Přímělkyně, Ty za nás můžeš vždy prosit u Ježíše Krista.

Naděje beznadějných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Naděje těch, kteří našli naději, děkujeme ti.

Utěšitelko zoufalých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Utěšitelko těch, kteří našli útěchu, děkujeme ti.

Sílo zesláblých, pros za naši duši a uzdravení těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Sílo těch, kteří byli posilněni, děkujeme ti.

Víro nevěřících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Víro těch, kteří našli víru, děkujeme ti.

Lásko nemilujících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Lásko těch, kteří začali opravdově milovat, děkujeme ti.

Nevinnosti provinilých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Nevinnosti těch, kteří očistili svoji duši lítostí, děkujeme ti.

Utěšitelko plačících, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Utěšitelko těch, kterým se vrátil úsměv na tvář, děkujeme ti.

Posilnění vyčerpaných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Posilnění těch, kteří se cítí osvěženi, děkujeme ti.

Uzdravitelko nemocných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Uzdravitelko těch, kterým bylo vráceno zdraví, děkujeme ti.

Obhájkyně provinilých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Obhájkyně těch,

kterí se dočkali spravedlnosti, děkujeme ti.

Laskavosti nezdrových, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Laskavosti těch, kteří se chovají přívětivě, děkujeme ti.

Tichá hlučných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Tichá těch, kteří se dokázali ztišit, děkujeme ti.

Něžná hrubých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Něžná těch, kteří se dokázali ztišit, děkujeme ti.

Radosti smutných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Radosti těch, kteří se již radují, děkujeme ti.

Pokoro pyšných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Pokoro těch, kteří se již radují, děkujeme ti.

Slávo ješitných, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Slávo těch, kteří ztratili samolibost a chovají se důstojně, děkujeme ti.

Štédrotu závistivých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Štédrotu těch, kteří začali jiným přát, děkujeme ti.

Dárkyně chudých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Dárkyně těch, kteří získali vše potřebné, děkujeme ti.

Skromnosti chudých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Skromnosti těch, kteří se naučili střídmosti, děkujeme ti.

Dobroto zlých, pros za uzdravení naší duše a těla u svého Syna pro nás narozeného a ukřižovaného, pro nás vzkříšeného, abychom mohli říkat: Dobroto těch, kteří našli vůli konat dobré skutky, děkujeme ti.

(Sestavila Eva Šuvarská)

(Z knihy Vojtěcha Kodeta: Mariánské modlitby, vydalo Karmelitánské nakladatelství)

Rytíř křesťanské lásky

23. května t. r. uplyne plných 20 let od úmrtí jedné z největších osobností české církve v exilu – a exilu vůbec –, provinciála a generálního vikáře českého řádu Křížovníků s červenou hvězdou ve Vídni – Josefa Novotného.

Setkání s ním bylo vždy velkým zážitkem. Již v roce 1982 při slavné bohoslužbě ve vídeňském kostele sv. Karla Boromejského (spravovaného zde již od pol. 18. stol. českými Křížovníky), na počest 700. výročí úmrtí tehdy ještě blahoslavené Anežky Přemyslovny. „Dědictví otců zachovej nám Pane“ se neslo za doprovodu varhan prostorami tohoto krásného chrámu. V atmosféře připomínající téměř 13. století, v kouři kadidla, za lesku ornátů, před tehdy novým relikviářem s ostatky bl. Anežky, zhotoveným ve tvaru znaku řádu Křížovníků, který ona sama skoro sedmi sty padesáti roky v Praze založila. Český zpěv s modlitbami: „Otče náš, vyslyš nás, zachovej nám národ náš...“

V sobotu 12. června se zde při svém zájezdu do Rakouska zastavila skupina příslušníků České katolické obce z Frankfurtu n. Mohanem pod vedením svého duchovního pastýře otce Holase, jenž spolu s otcem provinciálem českého rytířského řádu Křížovníků s červenou hvězdou celebroid tuto mši svatou. Po působivém kázání P. Novotného, který seznámil přítomné s životem a dílem královské dcery z naší domácí dynastie Přemyslovců – bl. Anežky –, po svatém přijímání a „Te Deum“ zazněl na závěr Svatováclavský chorál, zpíváný Čechy: „Svatý Václave, nedej zahynouti!“ V období, kdy i za „železnou oponou“ na západě zřídkakdy zaznělo něco jako „Československo“, nanejvýš tak ještě „Prag“, to bylo ohromující. Ne malá, zapomenutá země uprostřed Evropy, ale opět její dávná velikost, sláva a důstojnost.

Měli jsme možnost při občasných zájezdech do Vídně sledovat nejen tyto nádherné bohoslužby, při nichž si považovali za čest i významní pěvci vídeňské Opery, když mohli spoluúčinkovat. Bohoslužeb se zúčastňovaly i staré, ještě ve Svaté zemi založené rytířské řády: pod vedením Maltézských rytířů též čeští Lazariáni, Strážci Božího hrobu, ale i Němečtí rytíři, kteří z řádové solidarity i z historických tradic stáli věrně na české straně.

Po těchto bohoslužbách následovalo vždy

pohoštění v rytířském sále křížovnického paláce, který se nachází hned za kostelem a odkud se v létě z otevřených oken často nesl jásavý zpěv našich národních písní... Ale nebyly to jen bohoslužby. Páter provinciál Novotný, ač už těžce nemocen, se věren zásadám sv. Anežky staral také o chudé a potřebné – o vídeňské Čechy a Rakušany, patřící pod jeho duchovní správu. Pomáhal i nově příchozím exulantům, vyřizoval jim se svými spolupracovníky jejich záležitosti na úřadech, dojížděl za nimi do uprchlického tábora v Treiskirchen, sloužil pravidelně v kostele Panny Marie „Am Gestade“ české bohoslužby, po nichž mu mohl kdokoli přednést své starosti a vždy se mu dostalo pomoci. Pro krajany též pořádal zájezdy do nedalekého poutního místa Mariazell, podporovaného už ve středověku Přemyslovci. Také o své rakouské věřící pečoval: při jedné jeho hospitalizaci – právě o Božím Těle – Rakušané ozdobili oltáře, též baldachýn a monstranci červenými, bílými a modrými květinami – tedy v našich národních barvách – jako poděkování a zároveň prosbu za uzdravení tohoto Čecha.

Páter provinciál vyučoval též náboženství v české škole J. A. Komenského, kde byl velmi oblíben jak žáky, tak i učiteli. Svou obětavou prací pro duchovní blaho lidí, ale

i pro jejich hmotné potřeby si získal u nich velikou úctu a vážnost. Ale o tom by mohli vypovídat právě lidé trvale žijící ve Vídni a jeho blízcí spolupracovníci, pokud ještě žijí.

Ale nejen to. Získal si i úctu a trvalé přátelství některých vysokých (i cizích) církevních hodnostářů – maďarských, polských, slovenských. Polákům např. při návštěvě Svatého otce Jan Pavla II. ve Vídni umožnil setkání s ním právě v křížovnickém paláci. A Slováky, demonstrující na břehu Dunaje v Bratislavě, podpořil tím, že uspořádal pochodňový průvod na protější straně řeky, aby jim tak vzkázal: Nebojte se, jsme s vámi! Tyto nadlidské úkoly vždy plnil s velikou obětavostí a láskou. Závažná nemoc však postupovala. Ještě v roce svého úmrtí přijal od nového adepta Křížovnického řádu – P. Tomáše Koňářka – jeho časné sliby, opět při nádherné bohoslužbě k počtě sv. Anežky

a pro slávu Boží. Staral se také, aby slavný řád Anežčin po téměř sedmi stech padesáti letech svého trvání nezanikl úplně.

Stalo se však, co se stát muselo. Pán nejvyšší povolal uprostřed velkých církevních svátků a rozkvetlého jara tohoto svého věrného služebníka k sobě. Půl roku před svaťtočením sv. Anežky, o něž právě páter provinciál tolik usiloval...

V přeplněném kostele sv. Karla Boromejského za účasti vysokých církevních a světských hodnostářů se konala zádušní mše. Rakev se zesnulým byla vystavena před oltářem, v předních lavicích seděli již zmínění hodnostáři a příslušníci šlechty, někteří až z ciziny. Kolem oltáře byli pak shromážděni čeští rytíři.

V kázání byl vyzdvížen život a práce zesnulého. Bohoslužba probíhala v jeho duchu. Na závěr za mohutných zvuků varhan zazněl opět Svatováclavský chorál. Avšak kdesi úplně vzadu stála vídeňská Česka, které zřejmě otec provinciál také velmi pomohl. Tu kdosi od Křížovníků se ujal této ženy a odvedl ji až do předních lavic před oltář, kde ji přítomní šlechtici ochotně uvolnili místo k sezení vedle sebe! Stalo se tak v duchu sv. Anežky a jejího právě zesnulého rytíře a jeho opravdu žitého křesťanství – neboť: „před Pánem Bohem jsou si všichni lidé rovni!“ -k-

DIECÉZNÍ CHARITA INFORMUJE

Diecézní charita pomáhala v Rumunsku

Ve dnech 27. 4.–1. 5. 2009 uskutečnila Diecézní charita České Budějovice ve spolupráci s Diecézní charitou Passov humanitární pomoc rumunským lidem v Diecézní charitě Oradeu.

Navštívili jsme celkem čtyři oblasti, kde žijí lidé romského původu, v bídě která se těžko popisuje. V některých oblastech u města Oradea žijí lidé na smetišti, mají postavené přístřešky z papírových krabic, které jsou obalené igelitem, aby se nerozmočily. V těchto boudách mají pouze postele, jinak vaří venku na otevřeném ohništi. Jejich obživa se skládá z brambor a dále jen co se najde v kontejnerech na periferii města Oradea. Lidé v tamní oblasti neumí číst ani psát. Děti nemají dostatečný přísun vitamínů a dospělí lidé jsou o patnáct let starší než ve skutečnosti. Okolním obyvatelům ovšem nevadí, kromě pracovníků tamní charity, kteří

těmto lidem pomáhají, že se úřady o tuto skupinu lidí nezajímají.

Humanitární pomoc, kterou jsme přivezli, byla ihned rozebrána pro potřebné. Jelikož sociální nouze je u tamních obyvatel velká, rozhodli jsme se letos na podzim pro další humanitární pomoc formou kamionové dopravy. Proto pokud máte zachovalé dětské oblečení, hygienické potřeby, trvanlivé potraviny uschovejte je pro tyto lidi. Nyní Diecézní charita hledá skladovací prostory ke skladování humanitární pomoci. Jak skladovací prostory budou k dispozici, začneme se sbíráním výše uvedených materiálních prostředků.

Děkujeme všem dárcům, kteří přispěli na humanitární pomoc v Rumunsku.

Roman Tlapák,

*vedoucí humanitární a rozvojové pomoci
Diecézní charity České Budějovice*

YMCA – ŽIVÁ RODINA

pořádá

LETNÍ TÁBORY RODIN

Kde: na Pavlátově louce u Nového Města nad Metují

Kdy: 25. 7.–1. 8., 1. 8.–8. 8.,
8. 8.–15. 8. 2009.

Ubytování v šestilůžkových chatkách
a ve zděném domku.

Strava 4x denně.

Cena:

- dospělý: 2100 Kč (nečlen 2300 Kč),
- děti malá porce: 1700 Kč (nečlen 1800 Kč),
- děti velká porce: 1900 Kč (nečlen 2100 Kč),
- malé děti, které se nestravují: cca 400 Kč (nečlen 600 Kč).

PROGRAM:

chystáme soutěže, olympiádu, noční hru, táboráky, výlet, besedy o zajímavých tématech...

Dopolední součástí tábora jsou
Kurzy pro manžele, rodiče
a dospívající mládež
(přednášky, diskuse a poradenství
psychologa k problematice
manželství a rodiny),
souběžně probíhá program
pro děti od 3 let.

II. turnusu se zúčastní psycholog
pro dospívající mládež.

Chceme, aby si s námi užili
rodiče i děti!

Dále prosíme o pomoc
při hledání pomocníků k dětem,
kteří budou zajišťovat dopolední program
a pomáhat při odpoledních a večerních
akcích. Nabízíme jim pobyt a stravu
zdarma.

BLIŽŠÍ PODROBNOSTI

A PŘIHLÁŠKY

na adrese **YMCA – Živá rodina,**
Na Poříčí 12, 110 00 Praha 1,
tel. 224 872 421, mail: zr@ymca.cz,
www.zr.ymca.cz

Benefiční koncert Diecézní charity pro projekt „Adopce na dálku“

Dne 19. dubna 2009 se v koncertní síni Otakara Jeremiáše uskutečnil v pořadí již druhý benefiční koncert na podporu Humanitární a rozvojové pomoci konkrétně na projekt Adopce na dálku. Koncert se uskutečnil pod záštitou primátora města České Budějovice.

Na koncertu zazpívala populární folková skupina SPIRITUÁL KVINTENT a skupina SVÍTÁNÍ z Brna. Koncertu se zúčastnilo asi 150 posluchačů. Spontánní a příjemná folková muzika uchvátila na dvě hodiny všechny posluchače.

Výtěžek koncertu byl 16.800 Kč a bude použit v projektu pro adopci dětí z Běloruska. Diecézní charita děkuje magistrátu města České Budějovice a vedení Jihočeské komorní filharmonie za sponzorský dar a mediální spolupráci. Naším cílem je z takového dobročinného skutku udělat tradici, která bude naplňovat cíl a smysl charitního díla – pomoci lidem v nouzi. Děkujeme všem, kteří přispěli na benefiční koncert. Z Diecézní charity Roman Tlapák

Skupina Svítání

POŠTOVNÍ SCHRÁNKA

Velikonoční návštěvy dětí z CMŠ a SVČ Pacov

Děti z CMŠ a SVČ Pacov jako každoročně před Velikonocemi navštívily ÚSP Těchobuz a domovy důchodců v Pacově a Proseči u Pošné, aby tam přinesly kus sváteční atmosféry, uvolnění a radost, že Kristus svým vzkříšením přemohl smrt, a tím nám dal naději na věčný život.

Téměř celou postní dobu jsme vyráběli přáníčka, malovali vajíčka, slepičky a různé doplňky. Kulturní program začala paní vedoucí Žaneta Dubišarová s dětmi připravovat už více než 2 měsíce před vystoupením. Písňe, básně, scénky i dramatizace se týkaly Ježíšovy oběti a jeho slavného zmrtvýchvstání, ale také velikonočních zvyků, dobrých vztahů a lásky mezi lidmi.

Honzík se svým tatínkem vyrobili velký dřevěný kříž, který nesl Honzík jako Ježíš při písni „Provázejme všichni svého Pána.“ Část programu se týkala oslavy stvoření, zejména jarní přírody, která se v tomto období také probouzí k novému životu. Do programu byla zapojena i malá, ještě nechodící Žanetka Dubišarová, která ve vystoupení představovala berušku.

Nechybělo ani koledování a v DD Pacov pletení pomlázek. Na závěr jsme si pomocí obrázků zopakovali celý velikonoční příběh od Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma až po jeho slavné zmrtvýchvstání. Společně jsme se radovali, že Ježíš žije a chce spasit

každého z nás. Rozloučili jsme se písní „Prosíme tě, dej nám, Pane, sílu,“ rozdali všem přáníčka se vzkříšeným Ježíšem, také slepičku a vajíčka malovaná se slovy, aby všem připomínaly lásku Krista Pána.

Z rozzářených očí všech v ÚSP Těchobuz, z dojatých tváří babiček a dědečků v domovech důchodců a z přátelského chování k nám i mezi sebou navzájem jsme poznali, že vystoupení splnila naše očekávání,

a tak se budeme zase těšit na naše další setkání.

Myslím si, že je dobré, když jsou děti vedeny k tomu, aby vnímaly osudy ostatních lidí, kteří jsou trochu jiní a často mají různé problémy a bolesti, a snažily se je potěšit. Snad si děti vezmou příklad z Ježíšova života a budou světlem pro tento svět.

Marie Simandlová

Pout'k sv. Vojtěchu v Libici nad Cidlinou

Opět po roce jsem měl možnost zúčastnit se spolu se synem-ministrantem na Slavníkovském Hradišti, místě, kde se narodil druhý pražský biskup sv. Vojtěch a jeho bratr, hnězdenský arcibiskup sv. Radim, poutní slavnosti k 1012. výročí mučednické smrti tohoto svěťce a spolupa-trona Polska, Maďarska, Německa a Slovenska. Zemřel v polském Hnězdě 23. 4. 997.

O letošní slavnosti byl hlavním celebrantem (místo nemocného nuncia D. Causera) sídelní biskup naší diecéze mons. Jiří Paďour, OFMCap.

Rád bych čtenáře seznámil alespoň s některými myšlenkami otce biskupa Jiřího z jeho nevšední homilie, jak už bývá u něho dobrým zvykem.

Vedle mnoha ožehavých témat dneška mě velice zaujala myšlenka, že i když Mojžíš, Mohammed nebo Buddha přinesli mnoho pozitivního, skutečným spasitelem vždy zůstává Ježíš Kristus. A ještě bych připo-

mněl: když král Herodes dal povraždit betlémská mládátka, malý Ježíšek mezi nimi nebyl; když měl být zabit Mojžíš, odplul do bezpečí po Nilu, a když byli vyvražďeni Slavníkovci, sv. Vojtěch tam nebyl. Proč? Protože ještě nepřišla jejich hodina.

Nezbývá než poděkovat hlavnímu celebrantovi otci biskupovi Jiřímu a všem, kdo se na této pouti organizačně podíleli a tím vzdali hold památce velkého Čecha a Evropana sv. Vojtěcha.

Václav Pikeš, Sušice

DIECÉZNÍ CENTRUM MLÁDEŽE

ZÁŽITKOVÝ VÍKEND ANIMÁTORŮ V NOVÉ CEREKVI

„Chcete zažít trochu adrenalinu? Co takhle nějakou pořádnou zábavu? Těšíte se na...?“ Těmito slovy nás, animátory V. Východ a naše návštěvníky, animátory z Ktiše, uvítal, v pátek 17. dubna, „vypůjčený“ vedoucí tým. Byla to pětice mladých energických lidí, kteří se zasloužili o zábavu 40 osob.

V pátek jsme se seznamovali pomocí různých her, které byly samozřejmě založeny na komunikaci - jak verbální, tak i neverbální. Každý lidský faktor nám napomáhal v různých situacích, např. sluch se projevil při hře se zavázanýma očima. Každý se snažil pozitivně zapojit do tohoto velikého společenství, což se povedlo. Po večerním programu na nás čekala modlitba, která nás všechny naladila na dobu odpočinku.

V sobotu, 18. dubna, nás probral energický budíček, který byl opravdu nevídaný. V pokojích nás navštívil přípravný tým s velice rytmickou hudbou, dobrou náladou a sluníčkem „v zádech“. Ihned jsme se nechali „pohltnout“ a tancovali jsme. Po budíčku následovala rozcvička, při které jsme se proměnili v „obyvatele“ Noemovy archy. Následná ukázková snídaně nám dodala síly do celého dne.

V dopoledním čase jsme „podstoupili“ mnoho zábavných a nenáročných aktivit, při kterých jsme se rozdělili do 4 skupinek. Tyto skupinky pak měly za úkol např. vztyčit stožár s vlajkou, pomocí lan, nebo snad přemístování míčku pomocí provázků aj. Nejdůležitější však byla opět komunikace mezi spoluhráči. Po dopoledním bloku nás čekal oběd, který byl, jak jinak než, vynikající. A hned po té nás čekala polední siesta, kterou každý vychutnával podle svého gusta.

V odpoledni nás přípravný tým zavedl do lesa, kde na nás čekalo menší lanové centrum. Z nejzajímavějších stanovišť byla tzv. Housenka. Byla to „housenka“ postavená z různých dřevěných polen, po kterých se největší odvážlivci pokusili vyšplhat až do obrovské, 4 metrové, výšky. V očích animátorů bylo vidět nadšení, výzvu, ale i strach. Nadšení a výzva byli stěžejním prostředkem k dokonalé zábavě. Přestože se strach projevil v nejistotě nohou několika lidí, každý podal svůj nejlepší výkon, který pro něj byl jistou výhrou. Jednou z kuriozit byl však odhodlaný výstup Nikodémy, která překonala snad všechny překážky, musím však hlavně dodat, že v řeholním hábitu.

Všichni jsme se ve zdraví vrátili do naší

„osady“ a nadšeně si sdělovali zážitky. Na řadu přišlo hodnocení celého víkendu. Všichni jsme se opět divili vedoucímu týmu a jejich neokoukaným metodám. Hodnocení proběhlo formou zvukovou, a to tak, že kdo byl s víkendem spokojen, mohl křičet jako hlásná trouba a nebát se pokárání. Hodnocení dopadlo na 100 % kladně.

V neděli nás čekala mše, kde jsme mimo

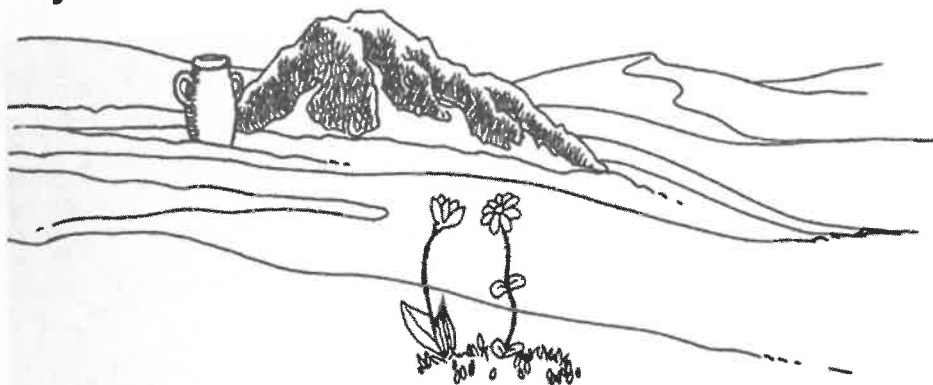
jiné zažili sčítání křesťanů. Bohužel jsme si každý uvědomoval i fakt, že se po mši všichni rozjedeme domů.

Jistě mluvím za všechny, když poděkuji za pozitivní atmosféru, kterou se nám podařilo vytvořit. Děkuji také za vzájemnou psychickou, ale i fyzickou podporu v překonávání nás samotných, a také za všechny budoucí vzpomínky na tyto animátory!

Kristina Chadimová

DIECÉZNÍ CENTRUM PRO RODINU

Vyvedení z pouště našeho manželství

Duchovně relaxační pobyt pro rodiny
s P. Michalem Pulcem, Alenou a Pavlem Poláčkovými
2.-8. 8. 2009, Dům Jan Nepomucký, Pernink
(okr. Karlovy Vary)

PROGRAM

DOPOLEDNE: Přednášky, sdílení, společný čas manželské dvojice.
Pro děti zajištěn program studenty TF JU a Biskupského gymnázia.

ODPOLEDNE: Společný čas pro celou rodinu.

VEČER: Rozhovory, adorace, mše svaté, možnost svátosti smíření.
Pro děti zajištěno hlídání.

UBYTOVÁNÍ: Dvou- až pětilůžkové pokoje; 4 pokoje mají vlastní sociální zařízení,
další mají sociální zařízení pro 2 pokoje ve společné předsínce
(zrekonstruovaná budova bývalé fary).
Celodenní strava zajištěna.

CENY: dospělí 2500 Kč, dotovaná cena 1800 Kč.
Dítě do 18 let s celou porcí 1470 Kč, dítě s poloviční porcí 1070 Kč.
Děti do dvou let bez nároku na lůžko a stravu zdarma.

Kontakt: dcr@bcb.cz, tel.: 731 402 981, 731 402 980, 380 420 342

Vyslechli jsme o rodině a povzbudilo nás...

... Celková mravní krize v Evropě (je i jinde, ale budu se zabývat Evropou) zasahuje také rodinu, takže se mluví o krizi rodiny. V danou chvíli se krize rodiny a krize společnosti vzájemně potencují v rychle vyrůstající spirále. Na otázku, kde je možno účinněji zasáhnout, odpovídám, že v rodině. Je konkrétnějším, menším, a proto i zvladatelnějším celkem.

Ozdravení mnoha částí může vést k hojení celého společenského organismu.

Nezvladatelná síla celospolečenského problému vždy narkotizuje jednotlivce. Pod dojmem, že já s tím nic nenadělám, neudělají pak ani to, co mohou a mají. Děsí-li se někdo všeobecné krize rodiny, musí přece především udělat vše, aby nepronikla do jeho vlastní rodiny.

Krize rodiny nenastala náraz. (...) Krize rodiny, myslím, roste úměrně tomu, jak klesá míra společné tráveného času a jak odpadají existenční nutnosti, které rodinu držely zvnějšku. Zákonitě je kladena otázka, co je tedy náplní a smyslem rodinného života. Odpověď právě

na tuto otázku se ukáže jako zásadní. (...)

Zákonná opatření, psychologické porady, podpůrné a záchranné programy zmírňují důsledky krize rodiny. Neřeší ji. Řešení leží jinde. V návratu ke skutečnosti a k přijetí toho, že láska je nesobecká a obětavá. Řešení leží v obnově lidské důstojnosti, která stojí a padá s přijetím zodpovědnosti. Toto řešení vzejde jediné od těch harmonicky žijících rodin, které unesou útoky a posměch okolí, vůči němuž budou bytostně jiné. (redakčně zkráceno)

Z přednášky **Rodina a společnost**, pronesené prof. PhDr. Petrem Pithou na Mezinárodním semináři „Rodina – nároky, úskalí, východiska“, který se konal ve dnech 12. 3. 2009 v Praze u příležitosti českého předsednictví v Radě Evropské unie pod záštitou České biskupské konference.

Nezkrácený text přednášky najdete na:
http://www.rodiny.cz/f/file/Seminar_Emauzy.pdf

Pozvání na Tammím 2009

תַּמִּיִּם

Tammím je týdenní letní tábor pro mladé muže ve věku 15-25 let, který pořádají letos již po šesté bohoslovci pražského semináře a který svým stylem a zaměřením navazuje na tzv. víkendová setkání, pořádaná vždy na jaře a na podzim v Arcibiskupském semináři.

Tábor se koná již tradičně na faře v Horní Plané na Šumavě nedaleko Lipna, letos **od neděle 26. července do neděle 2. srpna.**

Na Tammímu mohou účastníci prožít krásný týden společně s bohoslovci a všemi ostatními, kteří chtějí prohloubit svůj život s Bohem, přemýšlet o svém povolání a strávit pěkný týden prázdnin. Po celou dobu je na Tammímu také přítomen spirituál pražského semináře.

Program tábora je velice pestrý. Každý den se společně modlíme a máme mši svatou. Podobně jako na setkáních v semináři si bohoslovci připravují tematické skupinky, na Tammím také přijíždějí mnozí zajímaví hosté. Kromě duchovního programu, skupinek a diskusí však rozhodně nechybí sportování, výlety do přírody nebo různé soutěže. Jedno dopoledne je také věnováno společné práci, při které pomáháme obci nebo místnímu panu faráři.

Na Tammímu je samozřejmě taky prostor pro osobní rozhovor s bohoslovci nebo přítomnými kněžími.

Hebrejské slovo *Tammím* znamená něco jako „dokonalý“, „bezúhonný“ nebo „naplno“, „úplně“. Toto slovo nám má připomínat, že bychom na společném táboře chtěli (samozřejmě s Boží pomocí) všichni udělat aspoň krůček dopředu k tomu, aby náš život byl stále více Tammím pro Hospodina. -b-

Výstava obrazů Barbory Petrzkové
studentky 1. ročníku Jirsíkova gymnázia
v chodbě kláštera na Piaristickém náměstí
v Českých Budějovicích

Výstava potrvá do konce května

Obrazy si můžete prohlédnout každý den
od 10 do 18 hod.
Výstava je prodejná.

K ČETBĚ A STUDIU DOPORUČUJEME

Hünemann Wilhelm - Mnich mezi vlky
Životopis sv. Jana Kapistrána, apoštola Evropy, který před 550 lety žil dokonce nějaký čas mezi našimi předky.

Karmelitánské nakladatelství, váz., 231 s., 239 Kč

Peyrous Bernard; Pompignoliová Marie-Ange - Potká jezuita františkána...

Vtipy a humorné historky z křesťanského prostředí jsou někdy převzaty z tradičních vyprávění nebo ze životopisů svatých, jindy jsou zcela vymyšlené.

Kniha je doplněna obrázky Jana Heraleckého.

Karmelitánské nakladatelství, brož., 79 s., 89 Kč

Křivohlavý Jaro - Psychologie zdraví

Autor, který je naším předním odborníkem v této oblasti, stručně shrnuje její východiska a nejdůležitější poznatky.

Portál, brož., 279 s., 369 Kč

Ferrero Bruno - Květiny pro duši

Laskavé příběhy a podobenství mají tentokrát jako úvodní epizodu rozhovor mezi nadutým košatým dubem a tichou a skromnou růží. Tyto nejnovější příběhy potěší rodiče, vychovatele, dospívající čtenáře i milovníky narativní spirituální literatury.

Portál, brož., 85 s., 119 Kč

Kertész Imre - Člověk bez osudu

Autor, nositel Nobelovy ceny za literaturu v roce 2002, popisuje koncentrační tábor z pohledu patnáctiletého chlapce

Academia, brož., 209 s., 99 Kč

Hvíždala Karel, Rupnik Jacques - Příliš brzy unavená demokracie

J. Rupnik v rozhovorech s K. Hvíždalou reflektuje politický vývoj především ve středoevropských zemích, hodnotí postupující proces od mravního étosu disidentů k voličsky nevěrohodnému boji o moc.

Portál, váz., 278 s., 339 Kč

Cunliffe Barry - Keltové

Autor se zabývá otázkami typu „Kdo byli Keltové?“ a analyzuje archeologické, umělecké a lingvistické doklady, aby na tyto otázky nalezl odpověď.

Dokořán, váz., 214 s., 250 Kč

LOMEC

6. června (sobota) v 17 hod.

Červnová pout'

Celebruje Mons. Václav Malý, Praha

11. června (čtvrtek) v 17 hod.

Boží tělo

Celebruje Mons. Josef Koukl, Litoměřice

13. června (sobota) v 17 hod.

Fatimský den

Celebruje P. Mgr. Jaromír Stehlík, Pelhřimov

ŘÍMSKOKATOLICKÁ
FARNOST TÁBOR-KLOKOTY
a OBLÁTI PANNY MARIE
NEPOSKVRNĚNÉ

Vás zvou na

Mariánskou sobotu na Klokotech

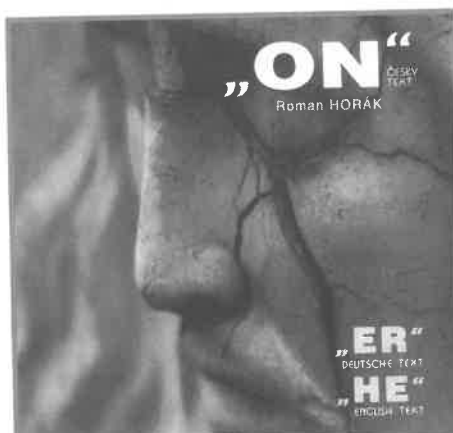
6. 6. 2009

*povedou ji kněží a sestry z kongregace
Rodiny Panny Marie z Nových Hradů*

15 hod. - začátek (Emauzy)

17 hod. - mše sv. v kostele

Nanebevzetí Panny Marie

NOVÁ FOTOGRAFICKÁ KNIHA „ON“

Foto: Roman Horák,

text Arana Mertlová

vydalo nakl. Nová Forma

108 s., 100 fotografií 220x220 mm, křídový

papír, váz., s přebalem, cena 369 Kč.

Lze zakoupit na www.stahujknihy.cz

PERSONALIA

ŽIVOTNÍ JUBILEA

P. Pavel Liška oslavil 19. 4. 2009 své 55. narozeniny.

P. Ivo Vojtěch Kvapil, OCist., Kněžský domov Č. Budějovice-Suché Vrbné, oslavil 18. 5. 2009 své 85. narozeniny.

Mons. Prof. Dr. Karel Skalický Th.D., proděkan Teologické fakulty JU v Č. Budějovicích, oslavil 20. 5. 2009 své 75. narozeniny.

Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.

ÚMRTÍ

P. Petr Stulík, bývalý dlouholetý duchovní správce ve Starém Rožmitále, zemřel 19. 4. 2009 v Kněžském domově v Č. Budějovicích-Suchém Vrbném v 89. roce svého života. Pohřben byl 24. 4. 2009 ve Starém Rožmitále.

R. I. P.

-acebb-

OLEŠNICE U ČESKÝCH BUDĚJOVIC

**Slavná poutní mše sv.
u kapličky**

**Panny Marie Sněžné
v lese U Kostelíka**

sobota 23. května 2009

Poutní průvod se vydá
z kostela sv. Václava v Olešnici
v 16.30 hodin.

Mše sv. bude sloužena
v 17 hod.

V případě nepříznivého počasí bude
mše v kostele sv. Václava.

Informace na tel. 723 189 027

„Abyste šli v jeho stopách...“ (1 P 2, 21)

Dětská vikariátní pout'

23. 5. 2009 (sobota) v Borovanech

„Kdo kráčí v Ježíšových stopách, ten nezabloudí.“

Prosíme, abyste si každý přivezl na pout' svou stopu (obrys chodidla)
vystřiženou z barevného papíru. Můžete si ji různě vyzdobit.

Stopy použijeme na výrobu koberce.

PROGRAM:

9.30 hod. Příjezdy autobusů, registrace

10.15 hod. Mše svatá

11.00 hod. Putování dětí po stanovištích

14.00 hod. Závěr poutě

Příspěvek na pout': 50 Kč (zahrnuje v sobě i náklady na dopravu)

Bližší informace získáte na Děkanství u sv. Mikuláše

Tel.: 721 933 754 (Iveta Holá), e-mail: iveta.hola@seznam.cz

Radio Proglas

vysílá na území jižních Čech na frekvencích **88,7 FM v Táboře**, **89,5 FM v Písku**, **92,3 FM v Českých Budějovicích** a **107,5 FM z Nových Hradů**. Podrobný týdenní program najdete v Katolickém týdeníku nebo na internetové stránce **www.proglas.cz**. Máte-li zájem o podrobný rozpis vysílacího schématu, můžete o něj požádat na adrese **redakce@proglas.cz**.

K místům a farnostem, z nichž Radio Proglas pravidelně přenáší **bohoslužby**, se připojily také **České Budějovice**, konkrétně salesiánská **farnost sv. Vojtěcha** v městské části Čtyři Dvory. Proglas odtud bude přenášet mše svaté vždy v pátek (kromě prvního v měsíci) a to v obvyklém termínu, tedy v **18 hodin**.

* **Kanonické právo v životě církve** v červnu - 1. 6. hovoříme o *právu trestním a procesním*. Dozvíme se co je to exkomunikace, suspenze a interdict. Vysvětlíme si podstatu trestů nápravných a pořádkových. Objasníme význam procesního práva jako nástroje k řešení sporů. 8. 6. vysíláme poslední, třicátý šestý díl cyklu. Autor pořadu, P. Mgr. Libor Botek, Th.D., odpovídá na některé z dotazů posluchačů. Zjistíme například, zda se on sám chtěl původně stát právníkem a jaká je pracovní náplň viceoficiála církevního soudu. Dále P. Botek objasní, na kterých univerzitách je možno získat doktorát práv. Pozornost věnuje také zpovědnímu tajemství a závaznosti papežských encyklik. Odpoví rovněž několik dotazů z manželského práva. Vzdělávací cyklus s redaktorem Antonínem Žolnerčíkem a P. Liborem Botkem vysíláme v pondělí od 16.00 a v repríze v neděli v 10.30 hodin.

* **Barvínek** v červnu. 2. 6. zní téma magazínu pro děti a mládež *Vrať se!* S Michalem Vejlupekem hovoříme o tom, jak se hází bumerangem. 9. 6. patří *Velkému finále 2*. Jak probíhalo druhé finále naší dlouhodobé soutěže Proglas, si můžete poslechnout ze záznamu. Do *riskování po telefonu* se 16. 6. mohou zapojit všichni ti, kteří chtějí prověřit své znalosti z nejrůznějších oborů. 20. 6. se vydáme na *procházku Římem* spolu s o. Františkem Koutným, vicerektorem české koleje Nepomucenum. V červnovém magazínu s datem 23. 6. představíme CD *Kampak běžíš, ježku* Petra Skoumala, s astrofyzikem Honzou Janíkem navštívíme Mars a Venuši, podíváme se na další ze sta českých nej a zjistíme, jak se správně hrají kuličky. 30. 6. *Končí Rok sv. Pavla* a tak se ohlédneme za soutěžemi pro děti a mládež, které v roce apoštola národů probíhaly. Barvínek naladíte každé úterý od 16.00 a reprízu v sobotu od 9.30 hodin. Můžete navštívit i stránky **www.barvinek.proglas.cz**, kde naleznete zajímavosti z natáčení, fotografie nebo zpěvník. Na slyšenou se těší *Karolína Antlová* a *Luděk Strašák*.

* **Azylový dům Rybka** pro rodiny s dětmi. S reportážním mikrofonom českobudějovického studia Jan Neumann se v sobotu 6. června v 17 hod. vypravíme do Azylového domu Rybka v jihočeském Husinci nedaleko

Prachatic, který poskytuje péči rodinám s dětmi. Azylovým domem nás provede a jeho činnost a služby představí ředitelka paní *Eva Dvořáková*. Připravuje *Petr Pospíšil*.

* **Život neobyčejně obyčejného řeholníka**. S *Jakubem Švandou*, jedním z bratří česko-budějovické komunity Salesiánů Dona Bosca, hovoříme v neděli 7. června od 17.00 hodin o jeho cestě ke křesťanské víře a rozhodnutí vydat se Bohu ve službě mladým lidem. Zachytíte v rámci cyklu *Křesťan a svět*, připravuje *Petr Pospíšil*.

* V sobotu 13. června od 17.00 hodin vysíláme třetí, závěrečný díl krátkého cyklu *Vztah státu a církve v letech 1900-1945*. Vývoj katolické církve v Československu od Mnichovského diktátu až do konce druhé světové války připomene doktorka filosofie *Dana Jakšičová*, členka Kongregace Školských sester de Notre Dame. Autorka se zaměří především na vnímání okupace očima žen zasvěceného života. V českobudějovickém studiu Jan Neumann připravuje *Jitka Skříčková*.

* **Noční linka** 22. června. O čem se nemluví aneb hovory s těmi a pro ty, kteří pečují o své umírající blízké. Kromě *P. Martina Holíka*, ředitele Radia Proglas, čekají na lince také odborníci: *Martina Špinková*, ředitelka domácího hospice Cesta domů a *Vojtěch Kozlík*, který o těchto věcech jedná s médii a s dárči. Hovořit s nimi můžete i vy, a to v pondělí od 23 hod. -js-

KONCERT K POCTĚ PANNY MARIE

Klášteří bazilika Milevsko

31. května 2009 v 17 hod.

(neděle)

Clauda Bollinga (2 suita)

Jan Machat - flétna,

Alena Grillová - klavír

Ondřej Štajnochr - kontrabas.

VSTUPNÉ

předprodej 70 Kč,

v den konání koncertu 100 Kč

Infocentrum Milevsko

Klášteř Milevsko 382 521 458

CENTRUM PRO ROZVOJ
LITURGICKÉ HUDBY
profesionálního varhaníka M. Kubáta

ve spolupráci s
FARNOSTMI
SV. JANA KŘTITELE
V POČÁTKÁCH,
SV. JAKUBA V JIHLAVĚ
A POVÝŠENÍ SV. KŘÍŽE
V LITOMYŠLI
vás srdečně zvou na

LETNÍ KURZY 2009 VARHANICKÁ INSPIRACE

Principy varhanní techniky a efektivního cvičení na nástroj, základy hlasové kultury, základní požadavky dnešní liturgické hudby, varhanický „graduál“ a další inspirující aktivity

27.- 31. července 2009 – POČÁTKY BAROKNÍ VARHANY

V DNEŠNÍ LITURGICKÉ PRAXI

Jak správně hrát na barokní varhany?
Jak skloubit požadavky dnešní liturgie a barokní varhanní literaturu? Co je to diferenciacce, style antico, style fantastico? Jak vypadají „staré“ prstoklady?

3.- 7. srpna 2009 – JIHLAVA IMPROVIZACE V LITURGII

Jednoduchý návod na improvizaci pro každého, zaměřeno na novější hudební řeč (19., 20., 21. stol.)

10.- 14. srpna 2009 – LITOMYŠL aneb

„...dokud nepřijdete a neuvidíte, neuvěřte.“

Poznáte jednoduchou, ucelenou a logickou cestu k daným tématům.
Dáte svým dovednostem řád a smysl.
Seznámíte se s novými kolegy.
Poznáte nové nástroje. Inspirujete se.
Těšit se můžete i na výlety po varhanách v okolí a tematický koncert.

Kurzovné:

Studenti: 1500,- Kč

Členové „Centra pro rozvoj liturgické hudby“: 1000,- Kč

Ostatní: 2000,- Kč

Pokud potřebujete ubytování, uveďte to v přihlášce.

(možnost noclehu za 100-200 Kč/noc, konkrétní podmínky podle místa kurzu)

Oběd: zpravidla menu v restauraci (cca 70 Kč), dále z vlastních zásob.

Uzávěrka přihlášek

se splatností kurzovného je 3 týdny před započetím příslušného kurzu.

M. Kubát, Vidlatá Seč 105,
570 01 Litomyšl,
mk.varhanik@gmail.com,
tel. 736 685 902,
č. účtu 1277001123/0800

Kardinál Josef Beran

Josef Beran se narodil v Plzni 29. prosince 1888 v rodině učitele. Vystudoval plzeňské gymnázium a poté se rozhodl pro kněžství. Teologickou a kněžskou formaci prošel v Římě, kde byl v letech 1907-1912 alumnem České koleje „Bohemicum“. Po vysvěcení na kněze v roce 1911 pokračoval ve studiu teologie, které ukončil v roce 1912 doktorátem. Po návratu do vlasti působil nejprve v duchovní správě jako kaplan v několika farnostech, vyučoval a stal se později ředitelem učitelského ústavu sv. Anny. Od roku 1928 přednášel jako docent pastorální teologie na Teologické fakultě Univerzity Karlovy a po čtyřech letech se stal profesorem teologie a zároveň i rektorem pražského arcibiskupského semináře.

V roce 1942, krátce po atentátu na Heydricha, byl zatčen a vězněn v koncentračních táborech Terezín a Dachau. Po skončení války se vrátil opět do Prahy a pokračoval ve funkci rektora semináře až do 4. listopadu 1946, kdy jej papež Pius XII. jmenoval arcibiskupem pražským. Vysvěcen na biskupa byl ve svatovítské katedrále 8. prosince téhož roku. Po nástupu komunistické totality jasně odmítl podřídit církev její moci a vystoupil neohroženě proti komunisty zřízené podvratné „Katolické akci“. Suspendoval kněze Josefa Plojgara (a s ním i několik dalších), který přes arcibiskupův přísný zákaz přijal místo v komunistické vládě. I tato skutečnost se projevila později tím, že Plojgar systematicky využíval svého vlivu na komunistickou proticírkevní politiku a zvláště k prosazení maximálních restrikcí vůči arcibiskupovi.

V letech 1949-1963 byl Beran internován na různých místech, nejprve v arcibiskupském paláci v Praze a posléze v Roželově, Růžodolu, Poběnicích, Mukařově a Radvanově. Když v únoru 1965 papež Pavel VI. jmenoval pražského arcibiskupa kardinálem, bylo mu dovoleno odjet do Říma k převzetí kardinálského biretu, avšak s úmyslem, že návrat nebude pro něj žádoucí. Coby nově jmenovaný kardinál, ocitl se ve Věčném městě, kde právě probíhal koncil do jehož práce se zapojil. Celé období tzv. římského exilu, prožil v římské koleji Nepomucenum a po boku mu stáli jako sekretáři Jaroslav Škarvada, pozdější pomocný biskup pražský, a teolog Karel Skalický.

Kardinál Beran se sice účastnil jen poslední fáze II. vatikánského koncilu, avšak bylo to v době právě probíhající diskuze, která se týkala dokumentu „Dignitatis humanae“ - prohlášení o náboženské svobodě. Když 20. září 1965 kardinál předsedající koncilovému shromáždění ohlásil, že se ujímá slova kardinál Beran, nesl se dlouhý pozdravný potlesk. Tehdy, jakožto jedna z obětí náboženské nesvobody, kardinál Beran řekl:

„Prohlášení o náboženské svobodě, které v širším smyslu platí i o každé pravé svobodě svědomí, má mimořádně velký význam teologický i praktický.

V Písmu svatém se jasně praví: 'Co nevychází z přesvědčení', to je z upřímného svědomí, 'je hříšné' (Řím 14, 23). Kdo tedy hmotným nebo duševním nátlakem někoho nutí, aby jednal proti svému svědomí, uvádí ho do hříchu proti Bohu.

Tyto zásady potvrzuje i zkušenost. A zde se pokorně odvažují vydat své vlastní svědectví.

Od chvíle, kdy byla v mé vlasti radikálně omezena svoboda svědomí, byl jsem svědkem těžkých pokušení, která tento stav pro mnohé přinášel. U celého svého stáde, dokonce i mezi kněžími, jsem pozoroval nejen vážné ohrožení víry, ale také velmi těžká pokušení ke lži, k přetvářce a jiným mravním neřestem, která snadno kazí lid, nemá-li pravou svobodu svědomí.

Když se něco takového záměrně obrací proti pravému náboženství, je si každý věřící člověk vědom, jak vážné je to pohoršení. Ale zkušenost nám také ukazuje, že každý takový postup proti svobodě svědomí je morálně škodlivý i tehdy, mají-li jeho původci na mysli prospěch pravé víry. Vždy a všude útisk svobody svědomí u mnoha lidí vyvolává pokřectví. A můžeme snad říci, že pokřectví více škodí než pokřec-

tví víru skrývajícím, které je dnes ovšem více rozšířeno.

Tak se zdá, že i v mé vlasti katolická Církev stále trpí pro to, co bylo v minulosti jejím jménem vykonáno proti svobodě svědomí, jako bylo v XV. století upálení kněze Jana Husa, nebo v XVII. století vnější donucení velké části českého národa, aby zase přijal katolickou víru, podle zásady 'cuius regio - eius religio', jež byla uplatňována. Světská moc, i když chce sloužit katolické Církvi, nebo to alespoň předstírá, ve skutečnosti takovými činy způsobuje trvalou skrytou ránu v srdci národa. Toto trauma brzdilo pokrok duchovního života a nepřátelům Církve poskytovalo a poskytuje lacinou látku k námitkám.

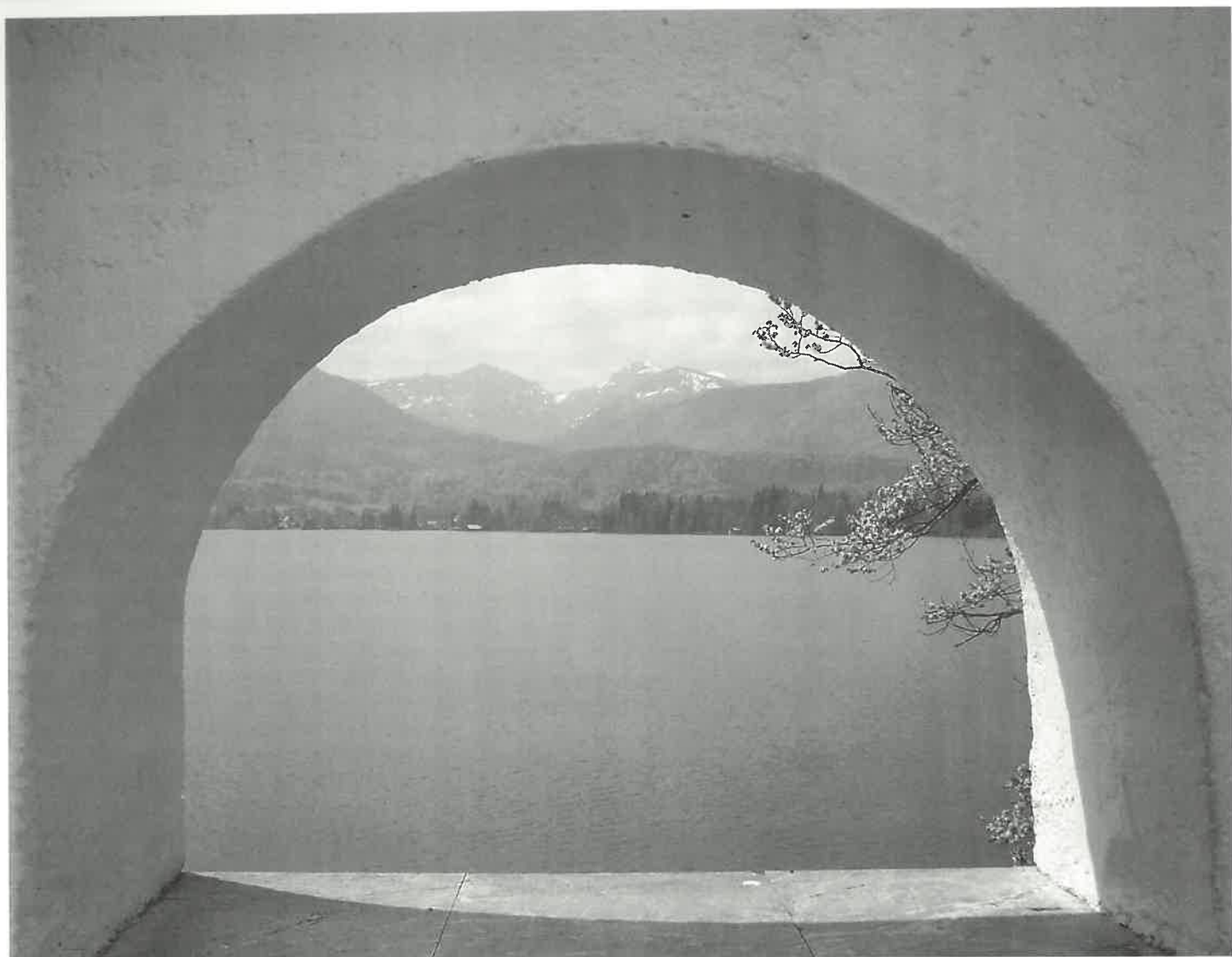
Tak nás tedy i dějiny napomínají, abychom na tomto koncilu zásadu náboženské svobody a svobody svědomí vyhlásili jasnými slovy a bez výhrad, které by pramenily z oportunistických důvodů. Jestliže se to stane, a to i v duchu pokání za hříchy v této věci spáchané, mohutně vzroste mravní autorita naší Církve k prospěchu národů. Také ti, kdo dnes utlačují svobodu svědomí ke škodě Církve, budou tím zahanbeni; tato spásonosná hanba by mohla být jakýmsi počátkem toho, že se vzpamatují. A tento náš sněm bude mít větší mravní sílu, aby se s větší nadějí na úspěch zastal pronásledovaných bratří.

Proto vás, ctihodní bratři, žádám, abychom důraznost tohoto prohlášení nezmenšovali...“

Krom práce na II. vatikánském koncilu, kardinál Beran nepřestával pracovat pro církev doma a založil v Římě i „České náboženské středisko Velehrad“. Když zemřel 17. května 1969 v Papežské koleji Nepomucenum v Římě, komunistická vláda nepovolila převezení ostatků do vlasti a tak papež Pavel VI. rozhodl, že bude pohřben v kryptě baziliky sv. Petra. Stal se tak prvním a dodnes jediným Čechem, kterému se dostalo takové pocty. Kanonický proces jeho blahorečení byl zahájen v dubnu 1998.

Zdeněk Mareš

Antoine de Saint-Exupéry: Modlitba

Neprosím o zázrak, Pane, nýbrž o sílu pro všední den. Nauč mne umění malých kroků. Učiň mne důvtipným a vynalézávým, učiň mne jistým, abych si uměl správně rozdělit čas. Daruj mi jemný postřeh, abych pochopil, co je prvořadé a co je druhořadé. Prosím o sílu pro kázeň a míru, abych životem jen neproklouzával, ale abych si běh dne rozumně rozdělil, abych si všímal záblesku světla a výšin a abych si alespoň tu a tam našel čas pro prožitek umění. Dej mi poznat, že blouznění, ať o minulosti nebo budoucnosti, nepomáhá dál. Pomoz mi, abych to nejlepší činil co nejlépe a nynější chvíli poznal jako nejdůležitější. Ochraň mne před naivní vírou, že v životě musí jít všechno hladce. Daruj mi střízlivé poznání, že těžkosti, porážky, neúspěchy a zvraty jsou samozřejmým doplňkem života, kterým žijeme a zrajeme.

Připomeň mi, že srdce často stávkuje proti rozumu. Pošli mi v pravou chvíli někoho, kdo má odvahu říci mi pravdu v lásce. Dej mi denní chléb pro tělo a duši, projev tvé lásky, přátelskou ozvěnu a alespoň občas prožitek, že mě někdo potřebuje.

Vím, že se mnohé problémy vyřeší tím, že nedělám nic, dej mi, abych uměl čekat. Chtěl bych také tebe a jiné nechat mluvit. Nejdůležitější věci si člověk neříká sám sobě, jsou mu řečeny.

Víš, jak velice potřebujeme přátelství.

Dej, abych této nejkrásnější, nejriskantnější a nejjemnější věci života dorostl. Propůjč mi nutné vnuknutí, abych ve správném okamžiku odevzdal balíček dobra se slovy, nebo bez nich, na správném místě.

Ochraňuj mne před strachem, že bych mohl zmeškat život. Nedávej mi, co si přeji, ale co potřebuji. Nauč mne umění malých kroků.